

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA

ESCOLA POLITÈCNICA SUPERIOR DE GANDIA

Llicenciat en Comunicació audiovisual

UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA

ESCOLA POLITÈCNICA
SUPERIOR DE GANDIA

“Realització d'un concert en directe amb multicàmera”

TREBALL FINAL DE CARRERA

Autor/es:
Daniel Ortega Cuenca

Director/a/s:
Enric Antoni Burgos Ramírez

GANDIA, 2011

ÍNDEX

Índex	1
Introducció:	3
1. Motivació	3
2. Justificació	5
3. Objectius	7
La música en valencià i l'audiovisual:	9
1. La Nova Cançó: la llavor de la música valenciana actual	9
2. La música valenciana en l'actualitat: les noves ones	15
3. La música valenciana actual: el buit audiovisual existent i les seues conseqüències	17
Procés de realització del treball audiovisual:	20
1. Preproducció	20
2. Pressupost	29
3. Producció	31
4. Postproducció	33
5. Pla de treball	36
Conclusions	38
Referències bibliogràfiques	40
1. Material escrit	40
2. Material audiovisual	41
Annexes	42

INTRODUCCIÓ

1. MOTIVACIÓ

El treball que ací presente començà a concebre's a finals de l'any 2009. Fou en aquell moment -ben entrat ja el quart curs de la carrera- quan vaig començar a plantejar-me el meu futur laboral. En un principi, vaig tindre diversos dubtes i em vaig plantejar diferents possibilitats de PFC.

No obstant, un dia hi va haver un punt d'inflexió: parlant un matí amb alguns dels components del grup de música *Desgavell* (també companys de la carrera, de cursos més avançats), va sorgir la idea d'enregistrar audiovisualment un dels seus concerts en directe. Així, com sabien que estava buscant i pensant quin Projecte Final de Carrera volia realitzar, em van proposar que, si volia, aqueix treball podia considerar-lo també el meu PFC.

D'aquesta manera, se'm va obrir una possibilitat que no havia contemplat anteriorment (ja que tots els treballs que havia pensat fins a aqueix moment eren molt més teòrics i d'investigació). Però la veritat, és que, aquesta iniciativa em va semblar molt interessant i, si bé es tractava d'un treball ambiciós de dur a terme amb bon resultat, em motivà i em semblà interessant d'intentar-ho.

Hi ha diverses raons i diferents aspectes que m'encoratjaren a dur endavant el projecte que ací presente. El fet que Guillem i Borja siguin amics i companys tant de la carrera com de la Plataforma d'Estudiants de l'EPSP i que confiaren en mi tan obertament per a l'enregistrament d'un dels seus concerts va ser vertaderament estimulador. Però hi ha més, i és que un dels punts que si que tenia molt clar del projecte és que havia de ser un treball que d'alguna manera es comprometria amb la

nostra llengua i, ja que es realitzava ací i no a cap país de l'estranger, que posara l'accent en qualsevol dels diferents aspectes i possibilitats que ofereix el territori valencià i que encara queden per tractar i treballar. Precisament, el buit existent pel que fa a productes audiovisuals dels grups de música en valencià, i la possibilitat de contribuir a completar el treball sobre aquests aspectes, i així posar el meu granet de sorra, van conformar una altra de les motivacions.

2. JUSTIFICACIÓ

La realització d'aquest PFC respon a la necessitat d'un grup de música de l'actual panorama musical valencià (*Desgavell*) de tindre un producte de caràcter audiovisual amb el qual poder donar a conèixer el seu treball i a través del qual poder aconseguir una difusió del grup més àmplia.

Nogensmenys, la intenció final d'aquest PFC respon a la necessitat existent de crear productes audiovisuals que difonguen la música en valencià en general, ja que actualment hi ha una carència molt marcada en aquest aspecte.

Aquest PFC també suposa la culminació dels estudis de la Llicenciatura de Comunicació Audiovisual, especialitat en cinematografia, ràdio i televisió. És per aqueix fet que tinc una gran motivació per aquest treball, ja que suposa el tancament a cinc anys d'estudis. A més a més, aquest treball, suposarà la meua carta de presentació allà on vaja, de manera que això suposa un factor més de motivació.

No obstant, el que suposa una major motivació per a mi és el repte que significa realitzar tot el procés de gravació d'un concert de tres grups amb multicàmera, per tot el que representa: Ser capaç de coordinar el grup de gent que integra la resta de l'equip, planificar cada detall en la preproducció per a que el dia de l'enregistrament isca tot el màxim bé possible, fer reunions amb diferents persones i entitats, aconseguir el finançament necessari per a la realització del projecte a través de les subvencions i de diferents organitzacions, gestionar el lloguer del material, aplicar tot el que s'ha programat en la preproducció el dia de l'enregistrament, aconseguir plasmar en la postproducció tots aquells objectius que t'has marcat (transmetre les sensacions i emocions d'un concert...) i dominar un programa d'edició professional com és l'Avid per a aconseguir un bon resultat final del producte audiovisual.

Per altre costat, cal remarcar que la realització del projecte s'ha pogut dur a terme gràcies l'Àrea de Promoció i Normalització Lingüística de l'UPV, que oferix ajudes econòmiques per a la realització de productes audiovisuals en valencià i que ens ha permés poder llogar tot el material necessari per a la realització d'aquest treball.

El projecte, per tant, ha tingut una sèrie d'exigències referents a les formes i a la seua utilitat posterior que han hagut de tenir-se en compte per a poder accedir a aqueixes ajudes.

3. OBJECTIUS

3.1 OBJECTIU PRINCIPAL

Realitzar una producció audiovisual d'un concert de música en directe, amb matisos de documental.

3.2 OBJECTIUS ESPECÍFICS

L'objectiu general es pot concretar en els següents objectius específics:

- 1) Basant-se en el sentiment universal d'estima per la música, aconseguir realitzar un record físic -en format DVD- de l'actuació en directe del 21 de maig a Benimaclet del grup *Desgavell*, perquè el públic en general tinga l'oportunitat de regalar-se'l i recordar-lo tantes vegades com desitge.
- 2) Aconseguir que Desgavell puga continuar ampliant les seues fronteres, progressant i donant-se a conèixer més.
- 3) Dotar la música en valencià d'instruments audiovisuals perquè siga, per un costat, mostrada i difosa al nivell que li correspon, i per altre, perquè puga ser estudiada i analitzada millor des de diferents disciplines com ara són l'antropologia, la sociologia, la història, la música, etc...
- 4) Estudiar la memòria i els documents de desenvolupament del projecte per a tindre una idea en la qual poder basar-se en la futura realització de projectes semblants i estalviar en temps i pressupost, així com saber on aconseguir ajudes econòmiques que estan creades específicament per a obres d'aquest tipus.

- 5) Identificar els problemes i/o avantatges que ha aportat el projecte als seus beneficiaris.
- 6) Elaborar unes conclusions on s'expose el resultat obtingut fins al moment i les expectatives que es tenen sobre el futur.

LA MÚSICA EN VALENCIÀ I L'AUDIOVISUAL

1. LA NOVA CANÇÓ: LA LLAVOR DE LA MÚSICA VALENCIANA ACTUAL

La dècada dels 60 es trobava al seu màxim apogeu i enmig de les restriccions franquistes i la repressió cultural de tot allò que suposara una mostra de pluralitat lingüística i identitària, un grup de joves autors i intèrprets de Catalunya i el País Valencià, aconseguien l'impensable: omplir auditoris amb cançons en català que reivindicaven la normalitat lingüística alhora que denunciaven les injustícies de la dictadura. La Nova Cançó havia arribat amb força al panorama musical català a finals dels 50 i les seues melodies, més properes a la poesia intimista que al pop anglosaxó de més èxit, calaven amb força en les generacions d'estudiants descontents. Després de vint anys d'autoritarisme franquista la música es convertia en vehicle per a canalitzar les protestes i la frustració d'un poble que exigia ser considerat com a tal. El silenci com a norma vital començava a quedar enrere.

El sorgiment de la Nova Cançó havia estat la conseqüència d'una inquietud cultural col·lectiva, però, sens dubte, el detonador del moviment va ser l'escrit publicat a la revista *Germinabit* al 1959 per Lluís Serrahima, amb el títol "Ens calen cançons d'ara".

El text deia així: : *«Hem de cantar cançons però nostres i fetes ara [...] és greu que no se'n facin de noves, jo almenys no n'he sentides. Podem atribuir-ho a les circumstàncies, però de cançons se'n poden fer de moltes menes i maneres, a més, aquestes circumstàncies no poden per elles mateixes, privar un poble de les seves cançons. És precisament en moments difícils que han nascut gran nombre de cançons, de les boniques, aquelles que els pobles han transformat en una mena d'oració col·lectiva [...] Es tracta, doncs, que surtin cançons d'aquest moment nostre [...] Què fan els músics que ara són joves? [...] Us imagineu si com a França tinguéssim aquesta*

mena de trobadors com són els 'chansoniers' que anessin pels pobles i per tot el país cantant cançons nostres? [...] Però, no vull ésser massa optimista. Potser amb el temps ho aconseguirem».

Per les seues característiques històriques i socials, el moviment de la Nova Cançó es va estructurar principalment a Catalunya, d'on eren naturals la majoria d'artistes que el formaven com Lluís Llach, Miquel Porter o Joan Manuel Serrat, però l'esperit que el va fer nàixer estava molt més expandit del que es podia contemplar a simple vista. De fet, el mateix 1959, des del País Valencià, Raimon, desconeixent el text de Serrahima i el moviment que es començava a acoblar a Catalunya, composava la seua primera cançó: *Al vent*, que es va convertir en un himne intergeneracional i un emblema de lluita cultural.

El 1961 tenien lloc els primers concerts d'Els Setze Jutges al Centre Lleidatà de Barcelona, aquest col·lectiu de cantautors, molt influenciats per la música francesa, va esdevindre una peça indispensable per al desenvolupament públic del moviment. Amb ells, la cançó en català deixava de ser un reducte folklòric i es convertia en una aposta compromesa pel futur, no en va, el seu nom apel·lava a “un tret de genuïnitat lingüística, un objectiu d'anàlisi crítica de la societat del seu temps i una voluntat d'acció col·lectiva”. De fet, el Centre d'Influència Catòlica Femenina va programar per al 19 de desembre de 1961 la sessió “La poesia de la Nova Cançó”, emprant el terme Nova Cançó per primera vegada. L'acte, és considerat com la presentació pública d'Els Setze Jutges, que, amb el pas del temps, va comptar amb integrants com Miquel Porter, Delfí Abella, Martí Llauredó, Maria Amèlia Pedrerol, Maria del Mar Bonet, Lluís Llach o Serrat.

A Castelló de la Plana, al Tercer Aplec de la Joventut del País Valencià (21 d'octubre de 1962), alguns dels músics que componien aquest col·lectiu van coincidir amb Raimon i, impressionats per la seua capacitat de comunicació, el van convidar a cantar a

Barcelona poques setmanes després. El maig de 1962 es va posar a la venda el primer disc de la Nova Cançó: Espinàs canta Brassens i un de ballables cantat per Grau Carol que recollia algunes peces estrenades al Centre Lleidatà.

Un nou èxit per a la Nova Cançó, que cada colp s'apropava més al públic i trencava les barreres de la censura i el silenci mediàtic, va ser l'obtenció, per part de Salomé, i, Raimon, del primer premi del cinquè Festival de la Cançó Mediterrània (1963) amb la cançó "Se'n va anar". Aquesta composició sobre un amor desgraciat era la primera melodia en català que s'interpretava al festival i el seu triomf posava de manifest la voluntat popular d'escoltar música en català com una rutina quotidiana.

Amb successos com el del festival, la Nova Cançó va anar sumant adeptes durant tota la dècada dels 60 i paral·lelament la seua música va prendre el camí de la professionalització. El joves músics idealistes es convertien en artistes consagrats i la seua maduresa interpretativa es deixava notar a les produccions. Però l'èxit de la Nova Cançó, tan rotund com inesperat, també tenia conseqüències negatives ja que va cridar l'atenció de la censura franquista, que en un primer moment no els havia considerat com un amenaça real, sinó només com un dèbil folklorisme. En adonar-se del potencial dels artistes que convertien en un esdeveniment cada recital i cada concert, les autoritats franquistes van començar a seguir de molt a prop les seues carreres i a examinar amb lupa cada vers, cada estrofa, tractant de trobar mostres de subversió que pogueren ser castigades pel conservador reglament.

És per això que, tot i que l'ànima de la Nova Cançó (que era també l'ànima d'una societat cada vegada més contestatària i valenta) tenia ja un ímpetu imparable i no havia objecció autoritària que poguera silenciar-la, les produccions audiovisuals que hi ha al respecte són inexistents. Realment és molt difícil trobar una gravació d'un concert en directe d'aquells anys. Sí que s'enregistraven discs i es feien conferències i

ponències dels propis autors, però evidentment tot aqueix moviment es va quedar a aquests nivells, sense explorar els terrenys audiovisuals.

No obstant, el que està clar és que donades aqueixes circumstàncies històriques concretes, la Nova Cançó va encendre una espurna d'esperança i reivindicació. Això si, la flama no podia durar per sempre, i en 1968 es percebien els primers símptomes d'un esgotament de model musical i ideològic al mateix sí del moviment. Però el corrent de la genuïna Nova Cançó no s'havia estancat encara i un exponent tardà de la Nova Cançó va ser l'alcoià Ovidi Montllor que, a partir de 1968 començà a interpretar poemes musicals d'autors com Vicent Andrés Estellés, Salvat-Papasseit o Salvador Espriu, entre d'altres, a més de temes propis.

Ara bé, amb la professionalització dels músics més emblemàtics va arribar també una producció comercial no tan propera als arrels de la Nova Cançó original i l'experimentació amb altres estils. Estos factors, units al bilingüisme pel qual van optar membres de la Nova Cançó tan emblemàtics com Joan Manuel Serrat, van provocar la progressiva desaparició del terme Nova Cançó, que poc a poc va ser substituït per l'expressió Cançó catalana, al festival de 1976 de les Sis Hores de Cançó de Canet de Mar, al Maresme, i que va aconseguir aplegar 60.000 persones.

Malgrat tot l'essència de la Nova Cançó continuava viva amb Paco Muñoz i Al Tall. El primer, que va començar a actuar a 1975, es va fer especialment conegut i estimat per la seua dedicació al camp de la cançó infantil amb la sèrie de discos *Paco Muñoz canta per als xiquets*, però també amb la cèlebre i crítica *Què vos passa valencians?*, que musicava uns versos de Toni Mestre. Per la seua banda, Al Tall s'especialitzava en la composició tradicional però amb una irreverent i contestatària visió de la realitat. Al mateix temps, el circuit de cantautors s'ampliava amb presències com la de Rafa Xambò, que s'apropava a la música des de dues vessants: la de creador i la de teòric.

El procés d'erosió de la Nova Cançó es va intensificar amb l'arribada de la democràcia, ja que semblava un moviment menys necessari en un context de clima polític aparentment més tolerant amb les reivindicacions col·lectives. Les cançons que van remoure consciències durant més de 10 anys es convertien en dolç record d'un passat contestatari a la memòria dels lluitadors nostàlgics. Malgrat tot, la porta oberta pels líders de la Nova Cançó a partir de 1959 va fer possible el ressorgiment una i altra vegada de la música en català, com un au fènix que renaix infinitament d'entre les cendres de la història.

I, en aquest sentit, sí que trobem alguna obra audiovisual que fa referència a aquella època. La més coneguda "Llach: La revolta permanent", de Lluís Danés. Tal i com diu la seua ressenya: "El 3 de març de 1976 a Vitòria, en el transcurs d'una assemblea de treballadors, l'actuació policial va causar cinc morts i més de cent ferits de bala. Aquella mateixa nit, empès per la ràbia, Llach va compondre la que seria una de les cançons més emblemàtiques d'aquells anys: "Campanades a morts". Ara, trenta anys més tard, Lluís Llach tornà a Vitòria per interpretar-la en un concert multitudinari en record de les víctimes del 3 de març que va ser enregistrat, i comercialitzat posteriorment en format DVD. Es tracta, d'un viatge en l'espai i en el temps conduït per la música i les paraules del propi Llach, que va fent comentaris entre cançó i cançó, on es creuen records autobiogràfics, amb les imatges i els testimonis dels protagonistes d'aquells fets".

Tot i això, tampoc podem presumir que les obres audiovisuals referents a aquest període enregistrades en l'actualitat siguin molt nombroses. I més prompte es limiten a vídeos on cantants que conformaven el moviment de la Nova Cançó, actuen en un escenari d'algun programa de TV3.

Així doncs, podem concloure, que venim d'una carència de productes audiovisuals de la música en la nostra llengua, carència que és més evident, i també més greu, en un moment com l'actual en què la música no s'entén deslligada de la imatge.

2. LA MÚSICA VALENCIANA EN L'ACTUALITAT: LES NOVES ONES

Actualment ens trobem en una època prolífica per a la música en la nostra llengua. Existeixen nombrosos grups, cada vegada de més estils musicals i amb més qualitat. També han nascut diverses associacions que tracten de fer un seguiment dels grups que canten en valencià i d'impulsar tot aquest moviment. Entre aquestes associacions destaca com a col·lectiu més important el Col·lectiu Ovidi Montllor (COM).

El COM és una associació que va nèixer l'any 2004 amb l'objectiu de donar-li a la música en valencià *"la dignitat i la projecció que es mereix als mitjans de comunicació"*, com ells mateixos proclamen a la seua web. Actualment aquest col·lectiu compta amb més de 100 grups integrants i tracta també de cohesionar internament el sector dels músics i cantants que s'expressen en valencià, de manera que pugui facilitar el foment del treball en xarxa i les relacions fluïdes entre els professionals d'aquesta plataforma.

Després d'alguns entrebancs a l'hora de poder començar a dur a terme la seua tasca, diversos artistes que procedien de dues generacions de músics es posaren a treballar, muscle amb muscle, i contribuïren amb el seu granet d'arena al fet que la música en la nostra llengua començara a visualitzar-se i a fer-se un lloc en el mercat cultural. Gràcies a aquestes iniciatives, es va produir un creixement exponencial de públic, així com un augment considerable de festivals i concerts, una lletania de CDs recopilatoris i diversos catàlegs o directoris dels diferents grups que començaven a formar part del col·lectiu.

Però, sens dubte, una de les majors i millors iniciatives per part del COM, va ser la convocatòria dels Premis Ovidi Montllor, uns guardons que s'atorguen anualment als artistes que publiquen música en valencià durant el transcurs d'un any. La primera edició d'aquesta convocatòria data de l'any 2006. Actualment, i després de cinc edicions, les modalitats que participen a concurs són: Premi al millor disc en les categories de pop, rock, cançó d'autor i folk; als millors arranjaments i orquestració; a la millor cançó i a la millor lletra. A més, l'Escola Valenciana premia la millor maqueta.

En la cinquena convocatòria d'aquestos premis, a més es van estrenar dues noves categories, com les de millor disseny de CD i millor videoclip.

El col·lectiu també ha dut a terme algunes iniciatives de fort ressò popular, com el Top Manta de la Música en Valencià fet a la porta del Palau de Congressos de Castelló el 2 d'abril del 2004 durant el lliurament dels Premis de la Música, l'ocupació del Palau de la Música de València el 2 de març del 2005 o la Musicafestació del 22 de juliol de 2005.

També s'han establert diferents relacions de complicitat i col·laboració amb altres entitats i col·lectius que han donat molt bons resultats, com ara el primer circuit de música en valencià "So de sons", amb més de trenta actuacions repartides per sales, universitats, teatres i centres culturals que serveixen d'aparador per a un gran nombre de grups i solistes que tot just comencen i que necessiten xafar escenari per consolidar-se artísticament.

3. LA MÚSICA VALENCIANA EN L'ACTUALITAT: EL BUIT AUDIOVISUAL EXISTENT I LES SEUES CONSEQÜÈNCIES

Tanmateix, tot i l'esforç de col·lectius com els esmentats, sembla que tot aqueix gran moviment musical valencià no té després el ressò a la societat que, per nombre de grups i quantitat de concerts que es realitzen, li correspondria. No entrarem ara a valorar quines són les causes d'aquest fet, que existir, existeixen, això s'analitzarà molt prompte en el documental "València necessita una cançó".

Però no sols hi ha aquesta carència, sinó que sorprén també el buit audiovisual que hi ha al respecte. És curiós, perquè sí que existeixen llibres com *La cançó en valencià*, de Josep Vicent Frechina; o *Del sud. El País Valencià al ritme dels Obrint Pas* d' Antonio Rubio i Hèctor San Juan. A més trobem obres com *Història de la música catalana, valenciana i balear* de Vicent Galbis López i el llibre *La música valenciana a l'Arxiu José Huguet* de Enrique E. Monfort . I també, com ja hem dit, són nombrosos els concerts que s'hi realitzen (en aquest sentit un altra entitat important que ajuda perquè açò siga possible és Escola Valenciana).

Per tant, el buit radica en les noves tecnologies i en la realització de productes audiovisuals de qualitat que, de segur, ajudarien a donar el pas necessari per a la difusió dels grups de música que canten en valencià.

Sols cal observar el nostre voltant i de seguida entendrem que els mitjans audiovisuals i els productes que ells ens permeten crear són de gran importància per a la difusió de qualsevol producte i per a aconseguir fer-se ressò en la societat de hui en dia. Un exemple ben actual ha estat la darrera campanya política per a les eleccions municipals i autonòmiques del passat mes de maig. Més enllà de si estem d'acord o no amb la diputada Mònica Oltra, s'ha de reconèixer que els vídeos de les seues intervencions a les Corts han estat vistos per una gran quantitat de gent i això ha fet que una gran part

de la societat valenciana, que sense aquests vídeos no sabia de la seua existència, ara la coneguen. I, així, també han aconseguit que es parlara del “boom” Mònica Oltra.

Doncs bé, açò demostra que si existeix un producte innovador, creatiu i emocionant, com ho és per a un grup ampli de públic la música en valencià en general i la de *Desgavell* en particular, l’existència d’un material audiovisual ben treballat i promocionat com cal pot conformar l’ingredient final necessari perquè l’impacte social existent deixe de ser mínim per a passar a adquirir el nivell que li correspon.

És de destacar que quan posem el nom d’un grup musical de les característiques que venim explicant al reproductor d’Internet Youtube, trobarem més del noranta per cent de les vegades vídeos enregistrats amb càmeres de mòbil o fotogràfiques amb una qualitat pèssima, vídeos que han estat gravats per públic assistent a aqueix concert i que des de dins han enregistrat imatges en continu moviment, amb àudio totalment saturat, amb imatges completament pixelades, i d’una durada que no sol sobrepassar els cinc minuts.

Però açò no ocorre quan busquem grups catalans actuals, o grups de música que canten en euskera, i no cal dir ja de grups que canten en castellà o en anglés. Evidentment, estem parlant de grups de certa qualitat i de reconeixement nacional i internacional, com també en tenim a casa nostra.

Curiosament, a València sols trobem un grup que n’és l’excepció, els Obrint Pas, que sí han realitzat tot un DVD d’un concert en directe i tenen al seu haver diferents vídeos i videoclips. I, precisament, són els més coneguts i els que més ressò tenen als mitjans audiovisuals tradicionals (televisió, ràdio, diaris...).

Així doncs, queda ben clar, que la fórmula per aconseguir l'èxit i poder destacar en el món actual és aprofitar les noves tecnologies.

PROCÉS DE REALITZACIÓ DEL TREBALL AUDIOVISUAL

1. PREPRODUCCIÓ

A l'octubre de 2009 vaig decidir plantejar-me el meu Projecte Final de Carrera. Després de diverses opcions plantejades, la que més em va motivar va ser la gravació d'un concert en directe, ja que em permetria saber què era fer un projecte de gran envergadura on seria jo mateix el que tindria la màxima responsabilitat en totes les fases del projecte.

A més, des del primer moment, vaig tindre clar que aquest treball havia de ser una oportunitat que havia d'aprofitar per a, després, utilitzar-lo com a carta de presentació a l'hora d'elaborar el meu Currículum Vitae, per a, posteriorment, trobar un treball.

Una vegada decidit quin anava a ser el PFC, vaig començar a reunir-me, aquell mes d'octubre, amb els components del grup de música d'Oliva, *Desgavell*.

En aquestes reunions em van traslladar el seu recolzament i em van dir que m'ajudarien en tot allò que ells pogueren. El primer desig que vam manifestar tant els components del grup com jo va ser que el concert es gravara a Oliva, perquè és on més públic podrien atreure i perquè tocar al seu poble els semblava important ja que els aportava més seguretat. No obstant, s'havia de complir un requisit fonamental i era que l'ajuntament organitzara eixe concert. D'altra manera no seria factible ja que

contractar nosaltres un escenari, un equip de so, un equip de llums..., se'ns eixia del pressupost marcat.

Ja pel febrer de 2010, després de moltes telefonades, va haver una reunió amb la regidora de festes, Rosana Torres Pérez. El resultat de la qual fou un compromís de realitzar, per part de l'ajuntament, un concurs de grups de música d'Oliva on el guanyador tocaria amb *Desgavell* en un concert organitzat per l'ajuntament. *Desgavell* seria el grup estrella en qualitat de convidat. No obstant, acabàrem rebutjant aquesta opció perquè l'ajuntament retardava cada vegada més eixe concert i sempre ens donava llargues.

Així doncs, pocs dies després d'haver pres eixa decisió, el grup em va comentar que, Escola Valenciana, amb col·laboració amb el *Centre Social Terra* de Benimaclet i l'associació *Benimaclet Viu*, els havien convidat a participar en un concert a la ciutat de València, al col·legi Pare Català del barri de Benimaclet, amb els grups Obrint Pas i Benimaklet Klub Ska. Aquest s'emmarcava dins del *Festival de Música Itinerant La Gira*, d'Escola Valenciana. Em va semblar una molt bona opció ja que ens assegurava un nombre important de públic i un bon equip de so i il·luminació i, a més, suposava continuar amb els plantejaments inicials de recolzar la música en valencià (pel fet que els altres dos grups també canten en la nostra llengua).

Començava, aleshores, una nova etapa de reunions amb els diferents coordinadors i organitzadors d'aquest nou concert. Amb els qui primer em vaig reunir fou amb Escola Valencia, concretament amb Tubal Perales i Xavier Martínez. En aquesta reunió els vaig exposar el meu projecte, els vaig explicar què era el que volia fer i, també, se'ls va plantejar la qüestió de si ells –Escola Valenciana– podrien i voldrien ajudar econòmicament en el projecte (lloguer de càmeres i de tot el material necessari per a la realització de la gravació).

Pel que fa a l'enregistrament del concert no van tindre cap problema, no obstant, la qüestió econòmica va ser una altra cosa. Em van dir que ells no podien posar diners, però que em deixarien una càmera de la seua propietat i que s'ajustava a les característiques que cercava, és a dir, una càmera de característiques professionals (Sony HDV Z1).

D'altra banda, en aquesta mateixa reunió em van donar el contacte de Josep Pitarch, membre de la productora La Taca Produccions i del grup de música Benimaklet Klub Ska, per tal de veure si ell ens podia ajudar amb la qüestió del material per a l'enregistrament del concert.

En definitiva, la conclusió de la reunió fou l'acceptació d'enregistrar el concert del dia 21 de maig del 2010 i el sí al préstec d'una càmera d'Escola Valenciana de manera gratuïta, a més del contacte de Pitarch.

No obstant, abans de parlar amb La Taca Produccions, tenia pensat demanar el material a la universitat. De manera que vaig començar tota la gestió necessària per al préstec de l'equip de gravació a l'Escola Politècnica Superior de Gandia.

Concretament el que el pla de rodatge especificava que necessitava era:

- Cinc càmeres HDV
- Un micròfon de canon
- Pèrtiga
- Tres micròfons de corbata
- Cinc walkie-talkies

- Tres focus de quars

El resultat d'aquestes gestions fou poc satisfactori, ja que em van denegar el préstec per no tindre aprovat encara el Projecte Final de Carrera i per la qüestió de les assegurances, que no cobrien el material ni fora del recinte del campus ni els caps de setmana. Vaig parlar diverses vegades amb responsables però va resultar impossible trobar una solució. El que sí vaig aconseguir fou el permís per a consultar amb Mari Carmen Redondo el manlleu d'una de les càmeres de *Telegrafies, una mirada al campus de Gandia*.

Després d'exposar-li la situació a la directora de *Telegrafies*, em va donar el seu consentiment per a utilitzar una de les seues càmeres (Canon HDV) i equip de so (pèrtiga i micròfon de canó). Açò, tot i ser una xicoteta ajuda, no em solucionava el problema principal ja que a banda de necessitar més càmeres, la que em deixaven tampoc era de la qualitat desitjada.

Així doncs, vaig engegar altres vies per a aconseguir el material. El següent pas fou posar-se en contacte amb Josep Pitarch. La reunió que vaig mantindre amb ell va ser molt similar a la que vaig tindre amb Escola Valenciana, vaig exposar-li el projecte i li vaig demanar si podria ajudar amb el material de rodatge. Ell em va oferir una càmera de la seua productora, concretament una Sony HDV Z5, la qual complia amb els requisits. D'aquesta manera s'avançava un poc més per a aconseguir els objectius de pre-producció, però així i tot encara no hi havia tot l'equip que ens era necessari.

Arribat a aquest punt, vaig realitzar una reunió de treball amb Andreu Marín Argente, persona que ha estat present durant tot el procés de realització del projecte ajudant-me en tot el que ha calgut. Vam recapitular i el vaig informar de tot el que havia passat fins aqueix moment i en quin punt es trobava tot exactament.

Donada la falta de material vaig començar a pensar més formes d'obtenir els recursos que em mancaven. Així doncs, les opcions que van sorgir foren:

- 1) Sol·licitar l'ajuda de Projecte Audiovisual en valencià de l'Àrea de Promoció i Normalització Lingüística (APNL) de la Universitat Politècnica de València en la qual es podia aspirar fins a un import màxim de mil cinc-cents euros. Aquesta ajuda la coneixia bé perquè he treballat de becari en aquest departament dins del Campus de Gandia.
- 2) Demanar als grups de música que coproduïren la producció i que, per tant, posaren diners per a la resta de les càmeres (això comportava de manera necessària que hauríem d'enregistrar tot el concert, és a dir els tres grups; una qüestió que encara no teníem clara).
- 3) L'última opció que em vaig plantejar fou la de fer jo mateix el pagament si les dues opcions anteriors no prosperaven.

D'aquestes tres opcions la que millor em va parèixer va ser demanar la subvenció de l'APNL. Així que, com per poder sol·licitar aquesta ajuda s'havia de redactar un escrit amb l'explicació del projecte audiovisual i totes les necessitats tècniques per a la seua realització, va ser la següent feina a què em vaig dedicar. Aquest informe s'hi pot trobar adjuntat al final d'aquesta memòria. Finalment, la resposta que vaig rebre per part de l'APNL va ser positiva, donant-nos mil cinc-cents euros, i així vaig poder tirar endavant tot aquest projecte.

Aleshores, vaig iniciar els tràmits per llogar el material que faltava a través de l'empresa IEC-Video. Vaig triar aquesta empresa perquè es trobava a València i tenia

un stock suficient per al que necessitava en les dates del concert. En altres empreses, com que el material hauria de venir de fora de València, això encariria el pressupost.

Al cap d'uns dies i després de tindre clar que ja disposava de tot el material, vaig fer una reunió amb Tubal Perales, Xavier Martínez (Escola Valenciana) i Josep Pitarch (La Taca Produccions) per concretar les qüestions definitives. D'aquesta manera vam concloure que aquestes organitzacions em cedirien una càmera cada un i que la resta del material necessari l'obtindria a través de l'ajuda de l'APNL i *Telegrafies, una mirada al Campus de Gandia*. Altre dels temes que vam comentar va ser la necessitat d'un entaulat per a poder estar a una altura suficient per a enregistrar els plànols generals del concert.

Pel que fa a l'apartat de l'equip de so per enregistrar l'àudio del concert, la idea era enregistrar cada instrument per una pista individual per a més tard poder fer una bona post-producció del so, però aquest fet no era viable donat que cap de les organitzacions, ni tampoc jo, podíem sufragar les despeses que costava fer la gravació d'aquesta manera. Així es va decidir que la gravació seria en estèreo i mesclats tots els instruments en una sola pista, cosa que tot i no ser la intenció inicial, tampoc empitjoraria la qualitat del producte final.

A 15 de maig, es va dur a terme l'última reunió de la pre-producció, en aquest cas amb el grup de música *Desgavell*. Els hi vaig especificar tot allò que enregistràrem:

- 1) Imatges recurs mentre carregaven els instruments en el cotxe al seu local d'assaig d'Oliva en els moments anteriors al trasllat a València.
- 2) Entrevista als membres del grup al local d'assaig, abans d'eixir.

- 3) Proves de so a València.
- 4) Entrevista posterior a les proves de so amb tots els membres del grup.
- 5) Enregistrament del concert.
- 6) Entrevista amb tots els membres, després del concert, on farien una valoració final de com havia estat el dia en general.

A 17 de maig, dos dies després, em vaig reunir amb l'equip humà que anava a ajudar-me amb el rodatge. La reunió va ser tant amb els d'operadors de càmera com amb els entrevistadors i microfonista per a l'enregistrament del dia 21. Aquest equip estava format per:

- **Producció:** Dani Ortega i Andreu Marín
- **Realitzadors (Direcció):** Dani Ortega i Andreu Marín.
- **Operadors de càmera:** Andreu Marín, Dani Ortega, Núria Colomer, Rubén Soto i Lucas Gracia.
- **Entrevistador:** Salvador Nicolau.
- **Microfonista:** Pablo Viejo.

Les instruccions que els vaig donar referents a què havia de fer cadascun d'ells, foren les següents:

- Càmera 1 (Pla general): **Andreu**

Tindria en compte tres parts de l'escenari. Faria plans generals de tot l'escenari i plans generals de la meitat esquerra i la meitat dreta, depenent d'on estiguera l'acció principal.

- Càmera 2 (plans curts): **Dani**

Centrat en el cantant. Setanta per cent del temps en el cantant. Fent plans curts: plans americans i primers plans de cara.

- Càmera 3 (Escenari – Esquerra mirant a l'escenari): **Rubén**

Havia de gravar el Guitarra (Borja) més Vents. Primers plans i plans mitjans.

Recursos: Perspectiva dels vents en fila. Primers plànols dels instruments (en recorregut). Dits de la mà tocant la guitarra.

- Càmera 4: (Escenari – Dreta mirant a l'escenari): **Núria**

Bateria, baix i guitarra (Guillem). Primers plans i plans mitjans.

Recursos: Peus, bombo de la bateria. Primers plans dels dits tocant la guitarra i el baix.

- Càmera 5: (Equip entrevistes i imatges recurs) : **Salva, Pablo i Lucas.**

Gravar el públic des de dins en la primera cançó: *Desgavell Show Time*.

Realitzar les entrevistes als col·laboradors de *Desgavell*: Miquel Gironés (*Obrint Pas*), Pablo Sánchez (*La Raíz*), Arnau Gimenez i Alexandre Seguí (*La Gossa Sorda*) i Marcos Úbeda (*Benimaklet Klub Ska*). La pregunta a formular era: *Ha estat una experiència “adrenalínica”, això de pujar, tocar i baixar...?*

Entrevistes als grups:

1. Preguntes a *Obrint Pas*:

- *Com estan anant les experiències acústiques?*
- *Per què ve donat tocar en acústic?*
- *Podem saber quelcom del futur pròxim d'Obrint Pas?*

2. Preguntes a *Benimaklet Klub Ska*:

- *Grups amb experiències viscudes per “separat”? Quin valor afegit us dona treballar amb altres grups?*
- *Projectes de gravació?*
- *La resposta del públic des del vostre inici (a penes un parell d'anys), com ha estat?*

MATERIAL	PREU PER JORNADA	QUANTITAT	TOTAL
CÀMERA SONY HDV Z5	146.16	5	730,8
TRÍPODES SACHTLER V-25	60	5	300
PÈRTIGA	23,6	1	23,6
MICRO DE CANÓ	29,5	1	29,5
CINTES		16	32
BENTZINA			33
CÀTERING			35
TOTAL			1183,9

La qüestió del finançament, com ja hem vist, ha estat una de les parts importants del projecte, ja que si no tens diners no tens material. Tal i com s'ha explicat abans, primer es va sol·licitar l'ajuda de l'Àrea de Promoció i Normalització Lingüística per a productes audiovisuals. Per a poder demanar-la, es va haver d'escriure una memòria explicant què pensava fer, les necessitats tècniques i humanes que tindria i un pressupost. Aquesta memòria i el paper que acredita l'ajuda de l'APNL van adjunts en

l'annex. Com el resultat de la sol·licitud va ser satisfactori ja es van descartar els "plans B" que m'havia plantejat per si aquesta beca fallava.

3. PRODUCCIÓ

Després d'haver tingut totes les reunions amb els diferents equips i associacions col·laboradores, ens endinsem en el primer i únic dia de rodatge. Un rodatge realitzat en directe sense talls ni repeticions, fet que augmenta la seua dificultat, ja que en cas d'error no hi ha espai per a la repetició.

La gravació del projecte s'inicià a les tres d'aquell dia al local d'assaig de *Desgavell*, per l'equip d'entrevistes. Allí es van enregistrar imatges recurs dels membres del grup mentre carregaven els instruments en la seua furgoneta i es va realitzar una entrevista on se'ls va preguntar sobre les expectatives que tenien d'aqueixa nit.

Més tard, sobre les sis de la vesprada, ja a València, es van captar també imatges recurs del grup assajant i fent les proves de so per l'equip d'entrevistes.

Mentre, les quatre persones que formaven l'equip d'operadors de càmera configuraven la seua càmera Sony Z5, les sincronitzaven i numerava cadascú les quatre cintes miniDV que vam calcular que anava a utilitzar cada persona (ja que a hora i quart d'actuació per grup i amb cintes de 60 minuts, ens isqué un ús de quatre cintes).

I mentre el grup d'operadors organitzava i preparava tot el material, el grup d'entrevistes anà on es dirigiren els membres del grup –que ja havien acabat les proves de so-. Concretament anaren a un bar del barri, i mentre comentaven l'ordre de les cançons, les melodies, i altres aspectes del concert, van enregistrar més imatges recurs. En aquell indret també es va gravar una entrevista amb unes preguntes sobre les sensacions que ells experimentaven en relació al públic.

Quan l'equip d'operadors de càmera va finalitzar el tràmit de sincronitzar les càmeres, procedírem a establir contacte amb Xavi Sarrià (cantant d'Obrint Pas) i amb Josep Pitarch, (baixista de Benimaklet Klub Ska), perquè tingueren en compte que al finalitzar les seues respectives actuacions volíem fer una xicoteta entrevista sobre els grups i els seus concerts.

4. POSTPRODUCCIÓ

Pel que fa a aquest apartat vam realitzar la primera captura durant la segona quinzena de juliol a les cabines d'edició de l'Escola Politècnica Superior de Gandia, aquest procés va suposar unes setze hores de treball a les cabines i al mateix moment visualitzava tot el material enregistrat i anava decidint quines imatges volia introduir i quines no en una primera ullada, encara que durant el transcurs del muntatge pogueren existir canvis.

Així que passat l'estiu s'inicià el procés de muntatge a les mateixes cabines d'edició (news 2) del nostre campus universitari. Primerament em vaig plantejar el tipus de muntatge que volia realitzar, en el qual seria la música la que ens marcaria el ritme i l'estil. També vaig decidir fer ús del programa Avid Media Composer per dur endavant el projecte i per tant aprofitar el settings de multicàmera que ens proporciona aquest *software*, ja que d'aquesta manera el muntatge seria com fer la realització d'un concert en directe i podria treballar amb totes les càmeres sincronitzades per mantindre el moviments dels músics amb cap errada de ràcord.

Sense perdre més temps començà la creació del primer esquelet del muntatge i a poc a poc se li va donar cohesió. Vaig continuar donant forma a tot el muntatge i abans de tindre-ho tot finalitzat, vaig decidir exportar la primera cançó del concert, Showtime, per pujar-la a Internet (concretament a www.youtube.com) perquè el públic tinguera la possibilitat de veure un xicotet avanç de la gravació, allò que anomenem espòiler. Açò es va fer per promocionar el treball, i perquè es creara un cert interès, és a dir, que s'incitava la curiositat de voler saber què era allò, quan eixiria a la llum, qui ho havia fet... I per provocar en el públic la motivació de trobar-se en aquelles imatges, de comprovar si es trobaven entre el públic gravat al vídeo del concert. Aquesta promoció es va fer, fonamentalment, a través de correus electrònics amb l'enllaç al vídeo adjunt

i a través del Facebook de *Desgavell*, accions que van fer que l'espòiler obtinguera més de tres-centes visites en poc de temps.

Va ser en aquest moment, quan vaig observar un error important i és que la qualitat de la imatge no era la desitjada i vaig descobrir que aquest problema venia donat des de la captura inicial del projecte.

Aleshores vaig decidir tornar a capturar totes les imatges ja que volíem treure-hi la màxima qualitat possible, encara que tot allò suposara més feina i un cert pas enrere respecte a la planificació inicial del nostre pla de treball quant al muntatge i edició del concert. Així que amb setze hores més de feina realitzada vaig reiniciar el muntatge amb la mateixa tècnica d'edició realitzada anteriorment, és a dir, primer crear l'esquelet i anar donant-li forma a tot el concert.

Referent a les decisions que vaig haver de prendre i consensuar durant el muntatge en citaré les més importants. Una fou si s'hi havia d'incloure les cançons i/o els fragments on els components del grup, així com també els col·laboradors, havien tingut errades molt clares i que eren molt visibles. La decisió fou que sí s'hi inclouria, que calia incloure-ho tot, perquè el meu treball era el d'una persona objectiva que s'encarregava de mostrar el que havia ocorregut. El fet de fer un determinat muntatge que fera palesa aqueixa realitat d'una manera enèrgica i vital, no llevava que haguera d'eliminar res, tot s'havia de veure, tant les coses que feren bé aquella nit com els pocs errors que van cometre. Un altra de les decisions fou que, cap al final del concert, els tècnics de llum oblidaren seguir les nostres indicacions i instruccions i van pecar de posar llums massa forts de color roig que, evidentment afectaven la imatge que captaven les càmeres. A l'hora de muntar esta part vaig plantejar-me diverses accions, com mantindre plans llargs d'una càmera on no apareixia tant eixe color roig, llevar-li intensitat a la imatge (fet descartat perquè li llevava la cohesió amb la resta de les imatges del concert) o no muntar eixa cançó. Finalment em vaig fer un replantejament

sobre què estava fent, i em vaig adonar que no podia demanar les mateixes condicions a un concert en directe que a un videoclip, on es poden controlar molt més les coses. Així vaig decidir que si en algun moment puntual hi havia un poc més de roig, eren coses normals d'un directe, sempre i quan no es convertira en la tònica general de la imatge, qüestió que és ben clara que no ocorre.

També m'hi vaig trobar amb plànols on el moviment de càmera no era el més adequat, sobretot a les dues càmeres que es trobaven enfront de l'escenari perquè estaven més en contacte amb el públic i, com és freqüent en aquests casos, hi ha persones que no tenen autocontrol i no saben respectar a aquells que estan treballant mentre ells estan de festa. Així que em vaig veure en l'obligació de rebutjar aquells moviments de càmera que no oferien el resultat esperat a causa de qüestions alienes al treball realitzat.

D'altra banda, el plantejament inicial era incloure, al principi, un vídeo amb una cançó d'*Obrint Pas* i la seua entrevista i el mateix amb *Benimaklet Klub Ska*, però vaig desestimar aquesta opció per dos raons, la primera i principal va ser que el producte em quedaria amb una duració massa llarga i la segona raó era que no vaig considerar oportú iniciar el vídeo amb els que no eren els protagonistes reals de la nostra història, *Desgavell*. Així que vaig decidir fer-ho en pistes diferents, a les quals es pot accedir des del menú principal.

Ja em trobava en l'últim procés de la postproducció, que seria l'exportació del projecte, aquest apartat el vaig plasmar de dues formes, per una banda l'exportació per poder enclaustra-ho tot en un DVD i per altra una exportació adequada per a passar a Internet.

5. PLA DE TREBALL

A continuació presente un llistat de les fases de què ha constatat el treball i les hores que he dedicat a cada una.

Fase de treball	Hores
REUNIONS (Desgloçament):	
1/09/2009 Andreu i Dani (plantejament del TFC)	1
15/09/2009 Desgavell	1
15/02/2010 Ajuntament Oliva	1
23/02/2010 Escola Valenciana	1
3/03/2010 Antonio Forés	1
16/03/2010 Mari Carmen Redondo	0,5
20/03/2010 Andreu i Dani (posada al dia de totes les gestions)	0,5
27/03/2010 La Taca Produccions	1
2/04/2010 Andreu i Dani (Lloguer de material)	1
13/04/2010 Escola Valenciana + La Taca Produccions	0,5
15/05/2010 Desgavell (Reunió final)	1
17/05/2010 Reunió amb tot l'equip	1,5
Diverses reunions amb el tutor	4
TOTAL HORES	14

RODATGE	20

CAPTURA:

Segona quinzena de juliol: Captura 1	16

Primera quinzena de febrer: Captura 2	16

EDICIÓ

Des de principis de març fins a meitat de maig, a quatre hores
per jornada per dèsset jornades

	68

MEOMÒRIA

El mes de maig	16

TOTAL	216*

---

*Equivalent a nou crèdits de la Universitat Politècnica de València, que és igual a 7,2 ECTS.

CONCLUSIONS:

Aquest treball tenia diferents objectius quan es va plantejar, sobre els quals ara hi podem reflexionar i analitzar si s'han complit.

Començarem parlant sobre aquells que fan referència a la llengua. A dia de hui, ja amb el DVD acabat i llest per al seu ús, podem dir que el producte realitzat ha ajudat, i ajudarà, a la dinamització del valencià, ja que acostarà al gran públic la música d'un grup de música jove, dinàmic i modern que canta i s'expressa en la nostra llengua. Això acostarà a la societat la idea que, el valencià, també és al dia, que es poden realitzar treballs audiovisuals, o també, cantar i fer concerts en valencià. La qual cosa, almenys de moment, una gran part de la població sembla que desconeix perquè no li arriben aquests treballs (en part, per la escassa existència d'obres audiovisuals sobre el tema, com hem vist al llarg del treball).

Així doncs, aquest DVD, ja ha trencat aquesta barrera, ha obert una nova porta i ha mostrat al públic en general que també es poden fer projectes personals o vitals en la llengua amb la qual es pensa i s'expressen els sentiments.

D'altra banda, cal recordar tot allò que hem comentat sobre l'evolució de la música en la nostra llengua fins arribar al moment actual; un moment d'indubtable efervescència, d'exploració creativa de diversa temàtica i d'una gran diversitat estilística malgrat les dificultats que els nostres grups de música troben tant en la indústria discogràfica com en el pràcticament inexistent recolzament institucional. I cal recordar que el nexa comú de tots aquests grups és la llengua, el valencià, que com diu el crític J. V. Frechina "s'ha utilitzat per a expressar-se amb la naturalitat de qui canta com pensa". Una naturalitat sentida entre els qui canten i entre el públic que els escolta però que no trobem en unes institucions que no faciliten la presència ni la difusió dels nous cantautors i agrupacions musicals.

És en aquest sentit que projectes com aquest vénen a omplir un buit que és necessari cobrir, perquè hui els músics valencians s'escolten a la xarxa en tot el món i en la seua llengua; així el futur sembla optimista ja que comptem amb una producció abundant i de gran qualitat artística i amb un públic potencial també molt gran. Però falta la

connexió entre ambdós i cal anar creant les vies que la permeten; el paper de les noves tecnologies és importantíssim i oferir productes ben elaborats que donen compte de la qualitat artística dels nostres grups i cantants, que els donen a conèixer a un públic cada vegada major, és no sols una necessitat sinó també un compromís amb la nostra cultura, en el nostre cas un compromís audiovisual.

En aquest sentit he pujat ja un vídeo a la xarxa, a mode d'spòiler, anunciant el DVD que he preparat, i ja ha tingut unes quantes centenars de visites i ha estat comentat per diversa gent a la xarxa.

Pel que fa a l'altre objectiu del projecte, l'apartat tècnic, caldria dir que un treball d'aquestes característiques et porta a enfrontar-te a un repte professional amb problemes reals als quals cal buscar-los solucions reals, així, tots els que han anat sorgint al llarg de tot el procés, com les dificultats amb el finançament, el lloc on s'anava a realitzar el concert o problemes amb la post-producció, s'han anat solventant gràcies al plantejament proposat d'estar sempre obert a trobar altres solucions i plantejar contínuament alternatives per si de cas fallava el pla A. Per tant, és un projecte que et fa aprendre moltíssim i t'avança, en certa manera, una pràctica al que serà el futur laboral, ja que he tingut l'oportunitat de tindre càmeres professionals i poder equilibrar-les i configurar-les jo mateix. I gràcies, també, al treball de recerca fet abans de la gravació (i després, evidentment, aplicant-lo en l'enregistrament el dia del concert) he après molt sobre la teoria i la pràctica de la gravació i edició en directe d'un esdeveniment públic com és un concert (els plànols, els jocs de càmera, etc...)

Ara cal esperar a que el vídeo real comence a rodar i a que tots els objectius marcats de difusió comencen a complir-se.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

MATERIAL ESCRIT

ASUNCIÓN BENEDITO, A. 82011): «lanostramusica.wordpress.com» (21 juny de 2011, 17h.)

FRECHINA, J.V. (2011): *La cançó en valencià. Dels repertoris tradicionals als gèneres moderns*. València. AVL

GALBIS I LÓPEZ, V. (2002): *Història de la música catalana, valenciana i balear*. Barcelona. Edicions 62

KAUFFMANN, S. (2010): *Edición de vídeo con Avid Media Composer*. Anaya Multimedia-Anaya Interactiva.

RUBIO, A.; SAN JUAN, H. (2007): *Del sud. El País Valencià al ritme dels Obrint Pas*. Barcelona. Mina (Grup 62)

TOMÁS, M. (2009): «La novíssima Nova Cançó » Article publicat al diari Levante EMV el 10 de maig de 2010.

Manual Videocamara Digital HD Sony Z5

MATERIAL AUDIOVISUAL

Dvd's de diferents concerts en directe:

DOVER. *Came to me*.

LA GOSSA SORDA. *L'últim heretge*.

LOS SUAVES. *29 años, 9 meses y 1 día*.

LLACH, LL. *La revolta permanent*

NEGU GORRIAK. *1990-2001*

OBRINT PAS. *En moviment*.

SKALARIAK. *Republik Concert*.

STANDSTILL. *Diez años y una zanahoria*.

ANNEXES

1. MEMÒRIA PRESENTADA PER A L'OBTENCIÓ DE LA SUBVENCIÓ DE L'APNL

INTRODUCCIÓ

El nostre objectiu és enregistrar en format audiovisual el concert del vint-i-u de maig que organitza Escola Valenciana al barri del cap-i-casal de Benimaclet, on actuaran Desgavell, Benimaclet Klub Ska i Obrint Pas, este últim en acústic; i tots tres grups de música en valencià. Cal dir que la nostra intenció inicial era gravar simplement un concert de Desgavell, però finalment ens proposarem realitzar el vídeo incloent a tots els grups que actuaran. Hem escollit este concert perquè l'organitza l'associació d'Escola Valenciana, el que comporta una sèrie d'avantatges, com que la il·luminació, el so i les instal·lacions on es realitze el concert seran d'una certa qualitat, el qual és una garantia molt important per a nosaltres, ja que els factors externs influïxen molt i tenen una gran importància en el resultat final del treball. Com és evident, no és el mateix treballar sobre una base que és bona, que amb uns elements inicials, externs a nosaltres, que ja tenen deficiències de per se.

Així i tot, ens guardem un as en la mànega, i depenent del resultat que obtinguem en l'enregistrament d'este concert, barallarem la possibilitat de gravar un altre que farà Desgavell al mes de juliol en les festes del seu poble.

Això si, estem parlant d'una possibilitat, està clar que nosaltres intentarem fer-ho bé des del primer moment i aconseguir una bona gravació del concert a València, per a poder presentar el vídeo d'eixe concert que és el que realment volem.

DESGAVELL (HISTÒRIA D'UN DESGAVELL)

Tots els historiadors concidixen en afirmar que Desgavell va sorgir **cap a l'any 2000** de l'afany d'un grup d'amics d'Oliva per emular aquelles velles glòries del punk, amb aquells noms tan estrafolaris com La Polla Records o Eskorbuto. Així que es van ajuntar cinc d'ells una vesprada amb uns quans instruments a les mans i van tractar de fer-los sonar... Aquella seria la seua primera (i última) crisi en la carrera musical que acabaven d'encetar: ningú tenia ni idea de música!

Poc a poc, i posant un dit ací i l'altre allà; un colpet de bombo per ací i una altre de caixa per allà, van començar a crear un repertori de versions que s'acostaven (o això era el que ells creien) a les d'aquells mestres desgravats amb cresta d'aleshores. No era temps de parar-se a vore si la nota que tocava un coincidia amb la del costat. El que comptava era passar una estona de riures amb els amics.

Dos anys, alguns concerts per la comarca, i moltes cerveses després, es decidiren a **enregistrar una maqueta** amb 4 pessetes que havien estalviat. El resultat fou un disc autotitulat amb 11 cançons directes i contundents, amb temes com "Terrorisme del capital", "La publicitat", "Zaplana" o la ja clàssica "Pare, sóc un drogat".

Al 2004, un dels guitarristes (**Pilero**) diu adéu a la formació. Però com si fos una oferta 2x1 del Carrefour, fitxen a un teclat (**Joan Marc**) i a un bombardí (**Joan**), que passen a enriquir considerablement la base melòdica del grup.

Els dos anys següents se'ls passen tocant ací i allà, i composant noves cançons. Entre els vora 50 concerts que realitzen, cal destacar la Festa per la Independència '05, la Trobada de Joves a València i La Gira per la Llengua 2006. A més, resulten **guanyadors de l'AlbaRock 2005** a Xeraco a La Font d'en Carrós, i obtenen el **2on lloc a l'AixaRock** de Xeraco i al **Circuit de Música en València del CJV**, a València. A més, la família creix a passes agegantades. Per un costat, completen la contundent secció de vents un trompeta (**Jesús**) i un trombó (**Gerard**), i per l'altre una segona guitarra més sorollosa si cap que la primera (**Borja**).

Cap a finals de l'any 2006 preparen de la mà de Jaume Faraig (La Gossa Sorda, Mr. Smoke...) el que serà el seu **primer disc d'estudi: "Matant el temps"**, que veu la llum a principis del 2007. Aquest LP de 7 cançons reflexa l'evolució del grup cap a ritmes més mestissos i ballables, com l'ska o el reagge, però sense perdre la contundència de les seues arrels més punk.

Durant la **gira de presentació del nou disc**, Desgavell amplia els seus horitzons i duu la seua música per poblacions com ara Gandia, La Xara, Tavernes de la Valldigna, Teulada, Benissili, Almussafes, Alacant, Albalat de la Ribera, Benisivà, Roda de Ter... Fins i tot el grup fa eixides puntuals al Principat i a Euskal Herria. A més, queden finalistes del concurs de rock de les comarques central "Tiempos Nuevos, Tiempos Salvajes" i **guanyadors del JeRock'07**, que els ofereix la possibilitat d'actuar a l'Acampada Jove del mateix any, a Sant Celoni, amb grups importants del panorama musical independent.

El 2007 és sense dubte un bon any per als olivers, ja que gaudeixen de l'oportunitat de compartir escenari amb bandes com Habeas Corpus, Koma, Betagarri o Discípulos de Otilia; i culminen un any ple de batalles tocant la nit de cap d'any al **Festivern 2007/2008**, on també hi participen grups de renom internacional, com Banda Bassotti, New York Ska-Jazz Ensemble i Obrint Pas.

L'any següent comencen a preparar el que serà el seu primer llarga durada. No obstant, no deixen de fer kilòmetres, sobretot durant l'estiu de 2008, en el que tornen a estar presents a festivals importants com **l'Acampada Jove**, amb Betagarri i Dr. Calypso o el "**Més que Rock**", de nou amb Betagarri, Disidencia i Habeas Corpus. També son convidats a participar al concert de La Gira a Barcelona, junt a Agravats i Sva-ters; així com a la **Festa per la Llengua** de la Universitat de València a la capital del Túria, junt amb Pirat's Sound Sistema i de nou Sva-ters. També viatgen a poblacions com Esparreguera, Novelda, Bellreguard, Sant Joan d'Ènova, Pego, Castell de Guadalest, El Verger o Beniarjó.

Aquest any 2008 està marcat pel fitxatge de Desgavell pel segell **Radikal Records**, compartint família i aventures amb grups com Camarada Kalashnikov, Banda Barretina i Red Banner. És així com en juny de 2008, Radikal Records edita "**Despertant consciències**", un recopilatori en el que s'inclouen dues cançons de la banda i que és distribuït per la revista Enderrock.

A finals de 2008 es tanquen al local d'assaig per tal d'acabar d'enllestir la nova criatura, de nou amb l'ajuda de Jaume Faraig, amb qui tornen a confiar per a les llavors de producció. Mig any i molta feina després, surt al carrer **Desgavell ShowTime**, el nou treball *desgavellític* que finalment veu la llum en Agost. A més, i malgrat la feinada que els ocupa part de l'estiu, la banda està present a l'acte de cloenda de la Gira 2009, el **Feslloch**, amb Betagarri, Gertrudis i Sva-ters; així com al "Festival Arrels", amb 121 dB i La Gossa Sorda.

Actualment, els nous horitzons de Desgavell passa per distribuir el disc i fer-lo arribar a tots els racons del país, així com seguir donant canya per allà on els vulguen escoltar.

El circ no s'atura...

DISCOGRAFIA

Desgavell ShowTime (2009)

01.Desgavell ShowTime

02. Boig

- 03. Bull de ràbia
- 04. Abans de ser esclau
- 05. Tot s'hi val
- 06. Peça perduda
- 07. Obrim els ulls
- 08. Pels carrers (amb La Raíz)
- 09. Viure
- 10. Una gota més
- 11. Tot allò que vull

Matant el temps (2007)

- 1. L'immigrant
- 02. Tremola !!
- 03. Matant el temps
- 04. Fem via
- 05. LRAU

- 06. Ombres al carrer
- 07. Samaruc

Desgavell (2004)

- 01. La novia
- 02. Terrorisme del capital
- 03. Xirigou
- 04. La Barrabassa
- 05. Zaplana
- 06. El pare
- 07. La publicitat
- 08. Isabel de Castella
- 09. Malalts del cap
- 10. Pollastre
- 11. Leo!

OBRINT PAS

Obrint Pas és un grup de música en valencià, procedent de València (País Valencià). La seua música és d'estil folk punk; una barreja de rock, ska, hardcore i reggae amb tocs de música tradicional valenciana en què destaca la incorporació de la dolçaina com element característic, gràcies a la qual han creat un estil propi que ha influenciat a moltes bandes posteriors. Les seues lletres tracten temes diversos, encara que prenen protagonisme la denúncia social, la solidaritat i la defensa de la pròpia identitat cultural i lingüística.

Obrint Pas es va formar l'any 1993, quan un grup d'amics establí contacte a l'institut Benlliure de València. El 1994 enregistraren la seua primera maqueta amb la qual van participar a la fase final del III Tirant de Rock, del que van resultar guanyadors. Com a premi el grup participà amb tres cançons en el CD compartit *Tirant de Rock*. El novembre del mateix any i amb els propis mitjans, enregistren una segona maqueta, *La nostra hora*, a la que seguiria una tercera maqueta, publicada l'any 1995 amb el títol de *Recuperant el somni*. Durant els anys posteriors, la banda participa en diversos festivals i concursos que ajuden a consolidar la seua música.

El primer disc arribà el 1997 amb el nom de *La revolta de l'ànima* (compost per cinc peces i autogestionat per la pròpia banda), dins del segell 45 Revolucions, creat pels mateixos Obrint Pas. Després, editaren *Obrint pas* (2000), el primer disc amb la discogràfica Propaganda pel fet. El grup es va consolidar amb *Terra* (2003), un treball on augmentaren les seves influències de tipus folk, incloent estils com la cúmbia; posteriorment enregistraren *La flama* (2004), amb el qual es projectaren a altres països. El seu cinquè treball va ser un disc en directe, *En moviment!* (2005), acompanyat del DVD *Un poble en moviment!* enregistrat al concert que tingué lloc al Campus de Tarongers de la Universitat de València amb motiu de la festivitat del 25 d'abril en homenatge a l'Ovidi Montllor.

L'any 2006 portaren a cap la gira *Internacionalista Tour 2006*, que els dugué per tot l'estat espanyol i països de tot Europa durant sis mesos de viatges.

A l'abril de 2007 el grup va publicar el seu sisè disc, "Benvingut al paradís", enregistrat al Mas Nou de Cincorres i que compta amb la col·laboració de nombrosos artistes i grups com ara Miquel Gil, La Gossa Sorda, els veneçolans Area 23, l'italià Rude AKA Barriobeat, els occitans Alif Sound System, el basc Xabi Arakama de Trikizio o Pep Gimeno "Botifarra". El disc ha estat editat per Propaganda pel fet i inclou el DVD 'Assaltant el Paradís' amb imatges de l'enregistrament del disc i de la seva gira Internacionalista Tour 2006.

El novembre del 2007, es publicà el llibre *Del Sud. El País Valencià al ritme dels Obrint Pas* (Editorial Mina), el primer llibre on aquest grup té un paper protagonista. Es tracta d'un treball a mig camí entre el reportatge periodístic i l'assaig literari que explica els darrers quinze anys d'història del País Valencià en l'àmbit polític, social i cultural, a través de les cançons i la trajectòria del grup. Els autors són els periodistes valencians Antoni Rubio i Hèctor Sanjuan.

Amb el pas dels anys, Obrint Pas ha consolidat la projecció a l'estat amb l'actuació a festivals com el Viña Rock d'Albacete; Extremusika de Badajoz; Lumbreiras Rock de Múrcia; Derrame Rock d'Astúries; Festival por los Derechos Sociales d'Andalusia; Festichan, Mostra das Culturas, Linguas Vivas, Dia da Patria, Festival Poesia No Condado de Galícia; Kilometroak, Sagarrondotik, Bilboko Aste Nagusia, Arabatakada del País Basc; Baitu Rock de Burgos; Festival Interpueblos i Internacionalista de Madrid així com sales i centres socials. Al mateix temps ha continuat recorrent el món en gires per països d'Europa com Alemanya, Itàlia, Holanda, França, Bèlgica, Àustria, Bòsnia, Croàcia, Suïssa, Portugal, República Txeca o Eslovènia així com països d'Amèrica del Sud com Veneçuela i Cuba i de l'Àfrica i l'Orient Mitjà com Marroc i Palestina respectivament.

El 7 de Novembre del 2008, al Blog del Grup destacava la notícia del primer llibre de ficció escrit per Xavi Sarrià anomenat *Històries del Paradís* i publicat per l'Editorial Bromera. Un llibre que conta vint i cinc històries que ocorren simultàniament a diferents punts del planeta.

DISCOGRAFIA

Maquetes

- *Obrint pas* - 1994
  - *La nostra hora* - 1994
  - *Recuperant el somni* - 1995
1. Continuant Avançant
  2. Viva Zapata
  3. Els Colors de la Lluita
  4. No Tingues Por

Àlbums

- *La revolta de l'ànima* - 1997

1. La revolta de l'ànima
2. Som més
3. Els crits de la terra
4. El ritme de la gent
5. Àfrica

- *Obrint pas* - 2000

1. On vas?
2. Trencar el silenci
3. Continuant avançant
4. Sota el seu cel
5. Telefeixisme
6. Ja no ens queda res
7. Cada cop
8. Temps d'esclatar
9. Quan no hi ets
10. No tingues por (A la memòria de Guillem agulló)
11. Punt de mira

- *Terra* - 2002

1. No hem oblidat
2. Respecte
3. Sense terra

4. Més lluny
5. Fuster 82/02
6. Ara
7. Des de la nit
8. Avui com ahir
9. Lluny d'aquí
10. La marxa
11. Trets al cor
12. Del sud
13. El cant dels Maulets (amb Al Tall)

- *La flama* - 2004

1. La flama
2. El foc i la paraula
3. Novembre
4. Cançó de bressol
5. Esperant
6. Caça de bruixes
7. Temps difícils
8. Mil nou-cents trenta-nou
9. Quatre vents
10. Records
11. No hi ha demà
12. Tornar a casa

13. Som

- *En moviment* - 2005 – Recopil·latori de tots els àlbums i maquetes publicats fins el moment.

1. Fuster 82/02

2. Ara

3. El foc i la paraula

4. La flama

5. Esperant

6. No hem oblidat

7. 1939

8. Avui com ahir

9. Quatre vents (Amb Joan Garriga a l'acordió i Bolo i Edu de La Gossa Sorda a la Percussió)

10. Des de la nit

11. Novembre

12. No hi ha demà

13. La revolta de l'ànima

14. Caça de bruixes (Amb Carles Belda a l'acordió)

15. Sant Antoni

16. Cada cop

17. Telefeixisme (Amb Àlex de Inadaptats a la voz)

18. Trencar el silenci

19. Els crits de la terra / Bella Ciao

20. A Guillem (Discurs de Betlem Agulló, en record del seu germà Guillem agulló)

21. No tingues por
22. Del sud (Amb Borja Penalba a la Guitarra y Miquel Gil a la Veu)
23. A València
24. Som
25. El cant dels Maulets (Amb Titot de Brams a la veu y Al Tall a la veu)
  - *Benvingut al paradís* - 2007
    1. Benvingut al paradís
    2. Viure
    3. Cau la nit (Amb Miquel Gil, ex Al Tall)
    4. El gran circ dels invisibles
    5. Una història d'amor
    6. Lluna de plata
    7. Alça't
    8. Quan es fa fosc
    9. Tres segles
    10. Camins
    11. Mentides
    12. Malaguenya de Barxeta
    13. Barricades
    14. Cante
    15. Somnis de lluna (Amb Area 23)
    16. Amb la teua gent (Amb La Gossa Sorda)
    17. Dakar

18. L'últim combat

BENIMACLET KLUB SKA

Benimaclet Klub Ska (BKS) és un projecte llargament ambiciat per alguns membres d'Obrint Pas i La Gossa Sorda. Des de fa 15 anys, la militància musical interrompuda de Xavi Sarrià, Miquel Gironès i companyia havia impossibilitat que s'haguessin pogut dedicar a altres projectes. Però després de la seva aturada de mig any, el lideratge del trombó d'Obrint Pas Marcos Úbeda va permetre tirar endavant BKS.

Així, aquesta nova banda de Benimaclet està formada per Marcos i Albert d'Obrint Pas, el seu ex-baixista i fundador Josep Pitarch, així com alguns membres de La Gossa Sorda i Aspenkat. BKS interpreta versions d'alguns clàssics del gènere ska, i ens recorda quins són els millors sons d'aquest poble de la comarca de l'Horta, al País Valencià. El seu debut va ser el passat mes de febrer al Casal Cultural de Pego, i fa pocs dies van actuar al tercer Més que Rock de Benifairó de la Valldigna, juntament amb La Gossa Sorda i The Kluba.

PRE-PRODUCCIÓ DEL PROJECTE

FITXA TÈCNICA

Producció: Dani Ortega i Andreu Marín (Paloma Redondo i Nuria Colomer)

Realitzadors (Direcció): Dani Ortega i Andreu Marín.

Il·luminació: Abdón Alcañiz i Manolo de la Rosa.

Tècnic de so: Jaume Faraig.

Operadors de càmera: Andreu Marín i Dani Ortega.

Maquillatge: Sara Vilar.

Vestuari: Cecilia Minaya.

Grafisme: Borja Pons o Maria Fuster.

Foto Fija: Maria Fuster.

GUIÓ TÈCNIC

Referent al guió tècnic adjuntem un xicotet croquis orientatiu d'on estaran situades les càmeres. La de pla general estarà fixa i connectada a un ordinador, les altres dos seran lliures, ens mourem cadascú cobrint un costat i agafant plans molt diferents els uns dels altres: Des de dalt, des de baix; frontals, de costat; de prop, de lluny; etc...

Primera part:

Com arriba Desgavell a l'actuació, la carrega d'instruments en la furgoneta i el camí cap a el concert:

Guió tècnic:

P.G: L'entrada al local d'assaig.

P.M (Seqüència): Des de l'entrada fins a dins del local, on trobarem "treballant " el grup.

P.P Curt: Talls de veu als components per separat o en parelles: (normalitat absoluta i relaxats per respondre les preguntes.)

Preguntes als membres:

- On s'ha d'anar aquesta nit?
- Amb qui compartiu escenari?
- Tot preparat? Com van els ànims?
- Què espereu d'aquest concert? La gent us acollirà bé?
- Teniu alguna sorpresa preparada per a aquesta nit?

Segona part:

Arribada al concert, muntatge del escenari i prova de so.

Guió tècnic:

PP: Dins la furgoneta, pla de l'entrada al barri del concert (buscar una senyal de trànsit que indiquen Benimaclet/Oliva). Algun membre del grup fa un comentari del tipus: *Ja arribem!!*.

PG: Mentre el grup descarrega els instruments farem preguntes als membres de l'estil:

- Vindrà molta gent?
- L'esforç d'aquest moment es veu remunerat per part de l'ambient, els companys i el públic?
- Buscar una "continuïtat", per exemple: *Anem a fer la prova de so, vine, vine.*

PG Curt: Es veu tot l'escenari i com entren els primers membres a provar (Marc/bateria)

PM llarg: Seguiment del primers retocs de bateria.

PP: Cara de Marc (bateria), diversos PP i P Detall de la bateria i Marc, platerets, el peu del bombo...

Repetirem aquestos plans, buscant la diversitat narrativa dins d'aquest format amb tots els membres de la formació.

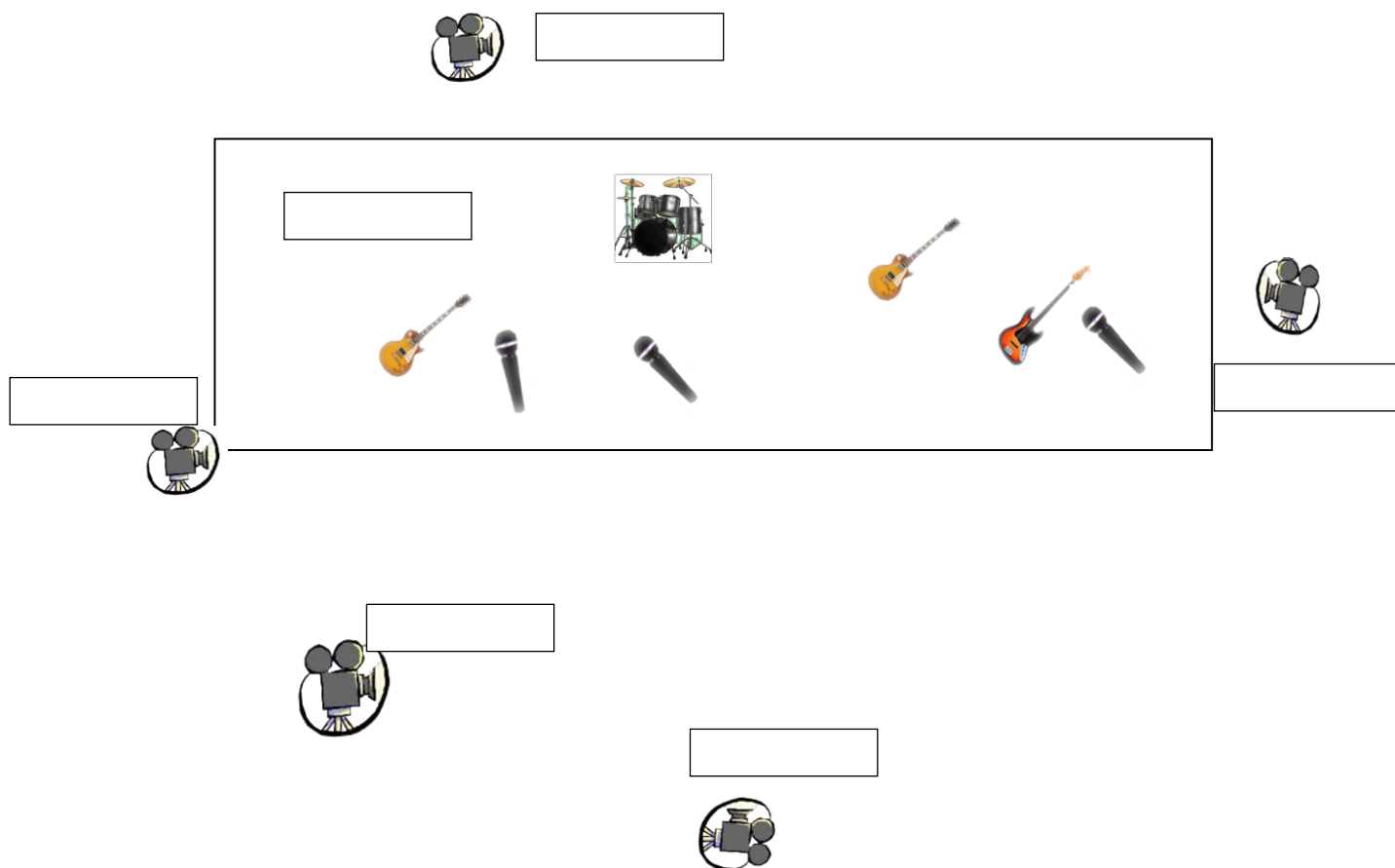
Tercera Part A:

Hora de menjar. Enregistrarem unes quantes imatges d'ells sopant a mode d'imatges recurs per a captar moments alegres, d'unió i amistat dels components del grup i de com fan pinya en una situació social com és el sopar tots junts abans del concert.

Tercera part B:

JA TENIM TOTES LES CÀMERES EN REC

PLA DE L'ESCENARI I POSICIÓ DE LES CÀMERES

✓ Càmera 1:

Encarregada dels PG que hauran de ser variats (ús de zooms, panoràmiques, etc) .

✓ Càmera 2:

Responsable de gravar PG curts i PA del cantant, encara que també deurà gravar al guitarrista (Guillem) donat que ell també necessita el micròfon per fer els cors. També variarà el moviment.

✓ Càmera 3:

La seua posició serà al lateral dret de l'escenari, per tant serà l'encarregat de gravar al baixista (Llopis) i a l'altre guitarrista (Borja), amb una dinàmica similar a la càmera 2, donat que Llopis (baixista) també fa cors. PPP, PM, PP.

✓ Càmera 4:

La seua funció és la de arreplegar les imatges dels vents: un trompeta (Jesús) i un trombó (Gerard) i un bombardí (Joan), ací ens interessen PA de perfil dels tres vents, i arreplegar en un PG curt els seus balls, i amés també estarà pendent del bateria (Marc) amb plànols detalls i molt de moviment de càmera i dels plànols.

✓ Càmera 5:

Encarregada del “making off”, farà talls de veus dels participants de l'organització i els membres dels grups. Quan finalitzen tots els concerts sortirà a parlar amb el públic.

Preguntes a Desgavell:

- *Contents amb el resultat?*
- *Que ha suposat aquesta experiència?*
- *Les càmeres intimiden?*
- *Com han anat les col·laboracions?*

Preguntes a BKS:

- *Grups amb experiències viscudes per “separat”?, Quin valor afegit us dona treballar amb altres grups?*
- *Projectes de gravació?*
- *La resposta del públic des de el vostre inici (apnees un parell d'anys), com ha estat?*

Preguntes a Obrint Pas:

- *Com estan ha anant les experiències acústiques?*
- *Perquè ve donat tocar en acústic?*
- *Podem saber quelcom del futur pròxim d'Obrint Pas?*

Tercera part C:

Un grup d'amics es gravaran a ells mateixa tot el seu recorregut i experiència d'eixa nit, el sopar que faran junts, la arribada al concert i gravaran tot allò que pensen en el moment.

PRODUCCIÓ:

La gravació tindrà lloc el dia vint-i-u de Maig de 22:00h a 01:00 en l'institut Pare Català de Benimaclet.

El material necessari és el següent:

- 6 càmeres de vídeo (Sony Z5 HDV i Cannon)
- EL format de l'obra serà en 16:9 i en DVD.
- Taula de so (SIMES)
- 1 micròfon de pèrtiga .
- Maleta/kit d'il·luminació
- Ordinador

PRESSUPOST:

Videocàmera Sony Z5 HDV: 120€/jornada per 6 càmeres fa un total de 720€

Grua + 2 Operadors: 800€/jornada

Il·luminació: 275 € (filtros, bombilles per a HDMI i Fresnel, per exemple)

Total: 1795€

COMPROMÍS AMB EL VALENCIÀ

L'objectiu final d'este treball és facilitar la difusió de música en valencià feta a la nostra terra. Amb el projecte de gravar el concert del 21 de maig, estem donant l'oportunitat a determinats grups de música de poder gaudir d'un concert seu en directe, en format DVD, d'una manera professional, i que d'altra manera no es podrien haver permés pagar. Així

posem el nostre granet d'arena, ajudant a la difusió i expansió de la música feta a casa nostra, que parla de temes propers, que ajuda a que algunes de les nostres tradicions no es perden en el pas del temps i donem a conèixer grups i cançons de qualitat i en valencià. Un xicotet fet, una gran llavor.

DIFUSIÓ:

Una vegada finalitzada la post-producció la difusió que farem serà el més àmplia possible i on contarem amb diverses col·laboracions com la Universitat Politècnica de València, Escola Valenciana, Desgavell, Ateneus Populars dels Països Catalans i allà on el propi grup actue.

Presentació a concurs i festivals audiovisuals com l'Inquiet, o el València Crea entre d'altres.

ALTRES

La sonorització del concert correria a càrrec de Jaume Faraig el productor habitual de Desgavell i altres grups com La Gossa Sorda, Naia, Skalissai entre d'altres.

Per obtindre més informació del grup podeu escoltar el CD adjunt o entrar a les diverses planes webs:

www.desgavell.org

www.myspace.com/desgavell

UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA

ÀREA DE PROMOCIÓ I
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Andreu Marín Argente
Av. de la Plata, 49 4 A
46006 València

Assumpte: concessió d'ajudes per a la producció d'obres audiovisuals en valencià
(curs 2009-2010. Segon quadrimestre)

Benvolgut Andreu,

Em complau comunicar-te que la comissió avaluadora per a l'adjudicació d'ajudes per a la producció d'obres audiovisuals en valencià us ha concedit una ajuda de 1.500,00€ per a la producció audiovisual en valencià: *Història d'un desgavell*, avalada pel professor José Pavia Cogollos, del Departament de Comunicació Audiovisual, Documentació i Història de l'Art.

D'acord amb les bases de la convocatòria, l'import de l'ajuda serà ingressat al pressupost integrat del departament al qual pertany el professor que ha avalat el treball.

També et recorde que el termini de lliurament de l'obra és abans del 15 de febrer de 2011.

Cordialment,

UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA

ÀREA DE PROMOCIÓ I
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

José M. Meseguer Dueñas
Director de l'Àrea de Promoció i Normalització Lingüística
València, 24 de juny de 2010